

CIG**Boletín
Sindical**

Nº 27 - 2019

www.cig.gal

Por unha Galiza ceibe e sen explotación

Xa é hora de recuperar dereitos! Emprego, salarios e pensións dignas

A clase traballadora galega botouse á rúa este 1º de Maio coa CIG para esixirle ao Goberno español que derroque as contrarreformas e que actúe ante a grave crise industrial do noso país.

Milleiros de traballadores/as galegos/as participaron este 1º de Maio, Día Internacional da Clase Traballadora, nas mobilizacións convocadas pola CIG baixo o lema 'Recuperar dereitos para avanzar. Na Galiza, emprego, salarios e pensións dignas'. O secretario xeral, Paulo Carril, chamou durante a súa intervención ao remate da manifestación central de Vigo a rearmar a loita obreira para forzar o novo Goberno español a derrogar dunha vez por todas as contrarreformas laborais, das pensións e da negociación colectiva e a actuar diante da situación de emerxencia nacional e social que atravesamos o país, agravada polo desmantelamento progresivo da nosa industria.

O máximo responsábel da central nacionalista centrou o seu discurso na importancia de intensificar a mobilización nos centros de traballo e na rúa para enfrontar a situación de emerxencia nacional e social que atravesamos o noso país. "A loita e o conflito son claves para esixir un cambio real e profundo nas políticas antiobreiras e antisociais executadas por PSOE e PP coa excusa da crise", sinalou.

O mantemento destas políticas está a consolidar a precariedade, a pobreza laboral, o empobrecemento xeneralizado, a perda de poder adquisitivo, a extensión dos baixos salarios, o aumento

da exclusión social e as discriminacións de xénero. De feito, os últimos datos da EPA confirman o descenso da ocupación activa "vía emigración e vía avellentamento da poboación"; o aumento da poboación asalariada con contratos temporais e a tempo parcial; o medre do paro de longa duración e do número de fogares sen ingresos; e a falta de futuro para unha mocidade galega expulsada á emigración ou ao paro "e que no mellor dos casos ingresa un salario miserábel", lamentou.

Tamén fixo fincapé no desmantelamento da industria galega que se está a producir como consecuencia da aplicación das políticas neoliberais, "desta economía especulativa esmagadora do tecido produtivo que está a provocar peches de empresas, deslocalización, ERTE e despedimentos". Casos como o de Alcoa, Ferroatlántica ou Poligal así o evidencian.

Carril denunciou que esta situación se ve agravada pola inacción do presidente da Xunta, "que actúa con submisión e pasividade aplaudindo as políticas neoliberais que veñen de Ma-

drid e Bruxelas, negándose a exercer as competencias que ten e sen aplicar ningunha medida para crear emprego digno na nosa terra que permita un mínimo desenvolvemento económico, industrial e social de Galiza".

Neste senso, criticou que o xeito de proceder do Goberno de Feijóo "provoca máis ben o contrario" e acusouno de promover privatizacións e recortes nos servizos públicos e de facilitar o expolio dos nosos recursos enerxéticos e naturais a través da Lei de Fomento Empresarial e das súas políticas industriais, "fiando a competitividade unicamente a contar con salarios baixos e favorecendo o emprego e a industria doutros territorios do Estado español".

Fronte a isto, apelou á necesidade de nos rearmar e de actuar "dacordo á nosa mellor tradición de loita, combinando a resistencia coa capacidade de facer propostas, demostrando a nosa disposición a seguir dando resposta, a forzar os cambios necesarios para conquistar as políticas alternativas que nos permitan vivir con dignidade do noso traballo na nosa terra".

Mobilizacións do 1º de Maio nas cidades galegas

Ourense

Pontevedra

Santiago

Lugo

Ferrol

A Coruña

A única saída para Alcoa é a adquisición pública

As industrias electrointensivas, cunha importante implantación no noso país, atravesan unha grave crise á que nin o Goberno español nin o galego son capaces de dar solución. O pasado 26 de abril asistimos a un novo capítulo da confusión e das mentiras nas que está inmerso o Executivo do PSOE, ao constatar que o último Consello de Ministras/os non aprobaría o Estatuto do Consumidor Electrointensivo, malia así terse comprometido.

Non avanzar na creación dun novo marco regulador da enerxía complica unha saída para as fábricas de Alcoa na Coruña e Avilés, mais tamén engade incerteza ao futuro de Ferroatlántica (con ERE nas plantas de Sabón e da Costa da Morte e que volve teimar na venda das centrais hidroeléctricas)

e para as instalacións de Alcoa-San Cibrao. Por iso, o secretario xeral da CIG, Paulo Carril, insistiu en que o Goberno español "non pode ser benvido en Galiza mentres non haxa solucións que garantan o mantemento dos empregos e da actividade produtiva na nosa industria", mais tendo en conta que o noso país produce e exporta enerxía.

Pero Carril apuntou tamén á responsabilidade da Xunta e de CCOO e UGT nesta situación "porque coas súas actuacións contribuíron a lexitimar as mentiras do Goberno español e a facilitar o calendario de peche que Alcoa puxo enriba da mesa". Lembrou que a CIG non asinou o acordo do ERE porque non existían garantías de rearranque das cubas de electrólise nin

da continuidade do empregos a partir do 30 de xuño.

Neste escenario, afirmou que a única saída viábel para as fábricas de Alcoa pasa pola súa adquisición pública, a través da SEPI, en tanto non haxa un marco enerxético estábel. Esta posibilidade é legal e viábel (así o acredita o informe encargado pola CIG á Universidade da Coruña), e ten precedentes en Europa, como o caso da planta de aluminio de Portovesme.

Próximas mobilizacións

A CIG continuará o 23 de maio o calendario de mobilizacións para esixir solucións para as electrointensivas cunha protesta, ás 18:00 horas, en Celsa Atlantic (A Laracha), e o 6 de xuño en Alcoa A Coruña.

Folga indefinida no transporte de RSU de Sogama

Os traballadores do transporte de Residuos Sólidos Urbanos (RSU) de Sogama levan en folga indefinida desde o día 15 de abril. Unha folga coa que se pretende denunciar ese modelo precarizador que o PP impuxo, demandar a readmisión dos 8 traballadores despedidos, o cesamento das represalias e unhas condicións laborais dignas e iguais para todo o cadro de persoal. Unha folga por dignidade, secundada polo 100% do persoal, que desenvolveu xa innumerábeis mobilizacións.

O vindeiro 12 de maio celebrarán en Ordes a manifestación que estaba convocada para 27 de abril e que a Xunta Electoral prohibiu nun alarde de insensibilidade social e mesturando demandas laborais e campaña electoral.

Hai tres anos Sogama entregoulle a concesión de transporte dos contedores

de RSU a unha UTE formada por Copasa, Renfe e Logirail no que foi o contrato público máis elevado na pasada lexislatura do Goberno de Núñez Feijóo, con 140 millóns de euros. Porén, desde o primeiro día, esta UTE subcontratoulle o servizo a Transportes Pacholo SL, empresa do Carballiño sen experiencia no transporte de RSU e que nese momento se atopaba en concurso de acredores. A operación incluíu tamén a sinatura dun convenio propio, un mes antes de coller a concesión, que rebaixaba nun 40% os salarios existentes no transporte de Sogama.

Pacholo presionou o persoal desde o inicio para que incumprise as normas de tráfico, horarios e mesmo as normas de seguridade e saúde no traballo co obxectivo de desregular as relacións laborais e abaratar o custo do servizo.

Nos últimos meses os empregados procedentes da anterior contrata conseguiron mellorar as súas condicións laborais a través dun laudo arbitral que ditaminou a existencia de subrogación. A partir de entón o empeño da empresa foi dividir a este colectivo dos demais traballadores que fosen contratados por Transportes Pacholo, e no marco da denuncia desta situación, como escarmemento, prodúcense agora os oito despedidos.

Esta decisión está deseñada e, como mínimo, aceptada, tanto por Sogama como por Copasa –que é a empresa galega que, segundo os papeis de Bárcenas máis contribuíu ao financiamento ilegal do PP– e é nese marco no que se desenvolve a folga, que se manterá mentres non se readmitan os despedidos e cese o acoso laboral.

A Xunta debe reformular os contratos do transporte para garantir empregos e un servizo de calidade

A FGAMT-CIG reclámalle á Xunta que faga unha reformulación profunda dos novos contratos do transporte de viaxeiros/as por estrada, tanto na dotación económica como nos medios humanos, tendo en conta que o Tribunal Administrativo Central suspendeu de maneira cautelar a súa licitación.

O responsábel de transportes da central, Xesús Pastoriza, subliña que co recurso se busca defender os intereses dos traballadores/as do sector e evitar que se repita o que aconteceu cos contratos das ambulancias. Lembra que a Consellaría de Infraestruturas adquiriu uns compromisos sociais sobre emprego e condicións laborais “que será imposible cumprir coas contías orzadas”.

Advirte que todos os contratos son deficitarios e que os custes previstos pola Xunta “non chegan nin para cubrir os salarios do persoal”. Para ilustrar este desfase pon un exemplo: no contrato XG635 (A Coruña-Ferrol-Lugo-A Mariña) faltarían, só no primeiro ano, 672.000 euros en salarios, sen imputar outro tipo de gastos.

Un plan caótico

Pero, ademais, os pregos recollen un número de traballadores/as inferior ao que actualmente presta o servizo, a pesar de teren recoñecido o dereito á subrogación e que recortar efectivos suporía non poder cumprir cos tempos de descanso obrigatorios. A Consella-

ría tampouco contempla o custo do persoal doutras categorías distintas ás de condutor/a e acompañante, malia que debe ser subrogado.

A CIG foi a única central que, no Consello Galego de Transportes, votou en contra do plan deseñado pola Xunta que mestura os modelos lineal e zonal, creando un mapa que dificulta as conexións, sobre todo nas pequenas vilas; incrementa o número de transbordos; deixa zonas sen servizos; e inclúe o paso de rutas por lugares fóra de toda lóxica. Esta planificación caótica só ten por obxectivo integrar as liñas escolares e aforrar custos, mais as consecuencias son unhas rutas e paradas pouco funcionais para os viaxeiros/as.

Combater a precariedade laboral na sanidade pública

A CIG-Saúde leva anos alertando das graves consecuencias que a precariedade laboral ten na sanidade pública. Afecta directamente ao persoal que a sofre, porque se ve obrigado a sobrevivir con contratos por días ou por horas, cunha mobilidade e rotación constante por distintos servizos. Unhas condicións laborais que impiden ter un proxecto de vida pola incerteza laboral que provocan.

Mais esta precariedade laboral tamén ten consecuencias no persoal fixo, porque ao non se dar cobertura a todas as ausencias aumenta a súa carga de traballo, provoca desprazamentos dentro dos hospitais, dun servizo a outro, e dificulta o seu traballo.

Tanto a rotación do persoal eventual, como os desprazamentos do persoal fixo teñen tamén consecuencias para o conxunto da poboación, usuarios/as da sanidade pública. María Xosé Abuín, secretaria nacional da CIG-Saúde, denuncia que se racha a continuidade asistencial “porque te atende persoal de atención primaria, facultativos/as de familia ou persoal de enfermería diferentes cada día” e matiza que “afecta especialmente á atención primaria, onde a falta de persoal provoca non só sobrecarga e listas de agarda, senón tamén impide que se realicen tarefas propias como atención domiciliar ou traballos na comunidade importantes”.

Recortes e taxa de reposición

Esta precariedade laboral, derivada das políticas de recortes da Xunta do PP, vese agravada pola imposición,

desde o principio da crise, dunha taxa de reposición que derivou nunha grave falta de persoal na sanidade pública. “Unha situación que se mantén a día de hoxe e que continuará por mor do acordo asinado por CCOO, UGT e CSIF a nivel de Estado que foi ratificado posteriormente por estas mesmas organizacións sindicais en Galiza”.

Abuín denuncia que este acordo condena a sanidade pública e o seu persoal a padecer esta situación até o ano 2020 porque “impide a cobertura, con prazas estábeis, das vacantes producidas nos últimos anos polas xubilacións, mais tamén impide a creación de novas prazas para atender ás novas demandas”.

Privatización da sanidade pública

Esta realidade contrasta coa falacia do Goberno do PP ao afirmar que o orzamento destinado á sanidade este ano foi o maior da historia. “O que non di é que dese orzamento hai que detraer todos os canons polas privatizacións que levan realizadas, nas que se inclúen o pagamento do hospital de Vigo, a

central de compras, os concertos con centros sanitarios privados ou o concerto tecnolóxico, entre outros”. Cantidades que sumadas supoñen derivar cartos públicos, imprescindíbeis para garantir condicións de traballo dignas e unha atención sanitaria de calidade, cara ao sistema privado.

Abuín afirma que a política do PP provocou que a sanidade privada en Galiza, que era até hai uns anos xestionada por empresas familiares, “pasase a ser absorbida por grandes corporacións privadas que desembarcaron de Madrid para facerse cos inxentes beneficios obtidos directamente das arcas públicas”.

Fronte a isto a CIG-Saúde avoga por un sindicalismo forte que defenda non só os dereitos das traballadoras/es, senón tamén os intereses das galegas/os, “porque o diñeiro público hai que destinalo a garantir unha sanidade pública e universal de calidade que achegue os servizos sanitarios á poboación para que esta non estea discriminada en función de onde viva. E iso, hoxe, só o garante a CIG-Saúde”.